

MTÜ Saaremaa Puuetega Inimeste Koda

Saarekoda

Ajaleht ilmub iga kuu 5. kuupäeval

Nr. 13

Veebruar 2010

❄ **Kallis sõber!**

On sügav talv, üle mitme aasta mõnusalt külm ja lumerohke. Naudin seda väga. Lumi on mulle alati uut jõudu ja energiat andnud, talv oma karguse ja päikeses sätendava valevusega on võrratult ilus.

Loomulikult elan kaasa kõigile neile, kes peavad pakasega külmetama, sest kütta ei jõua. Salakavalalt libedal kõnniteel olen minagi kukkunud ja väga haiget saanud. Ka olen vahel olnud hädas hangedesse mattunud tänavail, mida pole veel jõutud lumest puhastada. Lume-soolasodi ma lausa vihkan ja autoomanikest, kes oma sõiduriista hommikuti lume alt välja kaevama ning üles sulatama peavad, on mul suisa kahju.

Kõigest hoolimata leian ikkagi, et tänavune talv on imeline! Hangedes sumbates imetlen muinasjutuliselt sädeleva lumeglasuuriga ehitud loodust ja olen tänulik, et elan Eestimaal, kus mul on võimalik sellise ilu keskel elada ja sellist aastaegade vaheldumist kogeda.

Loodan, et ka sina, kallis sõber, tahad ja oskad näha kõiges head ja ilusat. Mis sellest, et vahel on raske – alati läheb see ju mööda! Pea meeles, et päike on kogu aeg olemas, vahel on ta ainult pilve taga peidus. Ja pilved teadupärast ju liiguvad ning hajuvad olematuks...

Spordimälumäng SPIK-is!

Reedel, 22.jaanuari õhtul oli Saaremaa Puuetega Inimeste Koja saal tulvil spordilembelisi inimesi – toimus maakondliku spordimälumängu esimene voor. Osa võttis 11 võistkonda. Vastuste põhjal hindas tulemusi kolmeliikmeline žürii koosseisus Avo Levisto, Ain Koplimäe ja Anu Tanila.

Üritus läks igati korda. Õhk lausa särises ajude raginast. Usun, et paljud said teada midagi uut. Korraldajatel on idee asutada mälumänguhuvilistele oma klubi, mis tulevikus selliseid üritusi regulaarselt organiseerima hakkab.

Mälumängu esimese ja peagi juba ka teise vooru küsimuste ja tulemustega võivad huvilised tutvuda SPIK kodulehel www.saarekoda.ee.

„Igas voorus esitame ühe küsimuse ka puuetega inimeste spordisaavutuste kohta. Seda selleks, et inimesi ka sel alal harida, sest kahjuks olen avastanud, et andmeid eestlastest puuetega sportlaste tulemuste kohta polegi nii lihtne leida. See on valdkond, mida tasub põhjalikumalt uurida. Siit ka üleskutse – kui kellelgi on infot eriti kunagise Nõukogude Liidu

aegsete puuetega sportlaste osalemisest spordivõistlustel, olen tänulik, kui sellest mulle (avo@saare.ee) või „Saarekoja“ toimetusele (doris66@hotmail.ee) teatate,“ räägib spordimälumängu eestvedaja Avo Levisto.

Mälumängu teine voor toimub 5.veebruaril kell 19.00 SPIK saalis, kolmas voor on samas 12.märtsil.

OMALOOMINGUKONKURSIL OSALENUD TÖÖ

Sügis 65 aastat tagasi

*Meida Kukk
2009*

Tänavu sügisel möödub 65 aastat sõrulaste vägivaldselt küüditamisest Poola, Austria ja Saksamaa orjatöölaagritesse.

Oli sügis nagu sügis ikka: oma sadude, sügistormide ja niiskusega, kuid mitte ka päris tavaline sügis, sest „Stalini orelid“ aina lähenesid ja tulistasid tuldpurskavalt. Sõda aina lähenes Sõrvele.

Olin siis 8-aastane. Meie maja asus Läbara külas suure maantee ääres. Isa võeti Saksa sõjaväkke ja oli Paldiskis, kui otsustas „jalga lasta“. Oli söökla juurest Saksa ohvitseri jalgratta „laenanud“ ja sellega koju sõitis.

Samal ööl lahkus isa koos 2 tuttava mehega oma mootorpaadiga. Isa sihtkoht oli Rootsi. Sinna ta jõudis õnnelikult. Ema ei tahtnud lastega minna, meri oli tormine ja ema kartis merd. Järgmisel päeval viidi ema Saksa komandantuuri ülekuulamisele, sest keegi sakslaste sabarakk oli jõudnud komandandile ette kanda, et see mees tahab Rootsi minna. Ega sakslased ei lootnud, et ta nii kiiresti minema läheb.

Mõni aeg hiljem „ilmusid“ meie õuele sakslaste supiköögid, kokkadeks 2 vene tüdrukut. Siis polnud enam rahu – saksa sõdureid oli kõikjal ja tihti toimus vene ja saksa lennukite vahel õhusõda. Pidime kodu jätma – lähedal metsa ääres asuvasse tallu, kus oli õuel maapealne kelder. Kui siis õhusõda jälle pihta hakkas, jooksimine keldrisse. Ühel päeval oli jälle äge õhusõda. Kui peale lennukite lahkumist keldriukse lahti tegime – nägime, et maja põleb. Pidime jätma selle keldri ja sügavamale metsa minema, kus oli üks vana maja. Seal oli palju rahvast koos, oli sügis – oktoobrikuu. Ammuvaid lehmi oli mets täis, käisime oma lehmi metsas lüpsmas.

Mardipäev, 10.nov. lähenes, lapsed otsisid riideid ja maske, pidime marti tegema, kuid oh häda – just mardipäeval ilmusid saksa sõdurid koeraga ja teatasid – poole tunni jooksul olgu Saksamaale minekuks valmis! Isegi pööning otsiti läbi, et mõni poleks sinna rettu läinud.

Kompsud tõsteti hobuvankrile, väiksemad lapsed sinna otsa ja meie teekond koos Saksa konvoiga viis Säärele. Oli pime ja vihmane õhtu seal rannas, kui äkki nagu maa-alt ilmus laev, tuled pandi põlema ja kõik käsutati kiiresti laevale. Mäletan, et naised laulsid „Saa vabaks Eesti meri...“

järgneb...

Intervjuu...

...Hilja ja Kaarel Kitt (Tantsustuudio KITTY tantsuõpetajad)

1. Kui kaua olete tantsuga tegelnud? Mida tähendab teie jaoks tants?

Tantsuga oleme tegelema jäänud päris kaua. Algas see kõik tantsukursustega aastal 1966. Hiljem jätkasime võistlustantsuga. 1982.a. moodustati tollase „Saare Kaluri” kolhoosi juurde laste võistlustantsuklubi „FLAMINGO”, kuhu meid õpetajateks-treeneriteks kutsuti. Samal ajal õppisime ise Kunstilise Isetegevuse Maja juures tantsuõpetajateks. Kooli lõpetasime 1984.a. Hiljem täiendasime end Eesti Võistlustantsu Liidu ja Eesti Tantsuõpetajate Liidu poolt korraldatud seminaridel/koolitustel.

2000. aastast lõpetasime võistlustantsuga tegelemise ja jätkasime lastele ning täiskasvanutele seltskonnatantsu õpetamisega tantsustuudios „KITTY”.

2. Millised võimalused on puuetega inimestel Kuressaare linnas ja Saare maakonnas üldse seltskonnatantsuga tegelemiseks?

Meie teada toimuvad praegu tantsukursused puuetega inimestele ainult siin, Puuetega Inimeste Kojas.

3. Kuidas sattusite puuetega inimestele tantsimist õpetama?

2008.a. palus Saaremaa Pimedate Ühingu esinaine Anneli meid puuetega inimestele seltskonnatantsu õpetama. Kuigi meil puudus sellealane kogemus, olime kohe õpetamisega nõus. Inimesed, kellega oleme siin majas kohtunud, on väga positiivse ellusuhtumisega, sooja hingega ja hakkajad. Siia majja on meil alati rõõm tulla.

Tõeliseks väljakutseks oli meile, samuti Jürile ja tema partnerile Tiiole ratastoolitantsu kava kokkuseadmine ja esitamine. Mitte

keegi meist ei olnud varem sellega tegelenud. Tänu Jüri ja Tiiu töökusele ja heale taatele saime sellega ühiselt päris hästi hakkama.

✍ 4. Mida teie töö teile annab/on andnud?

Lastele oleme tantsu õpetanud kõige kauem, 26 aastat. Kogu selle aja jooksul oleme kokku puutunud paljude erinevate peredega ja lastega. Enamasti on need olnud toredad ja mõistvad inimesed, kelle kaudu me saime ise rikkamaks ja kogenenumaks. Mis sest, et igal neist on olnud tantsust oma arusaamad ja eesmärgid. On olnud raskeid päevi ja kurbi hetki, aga siiski on ülekaalukalt meelde jäänud kõik ere, kaunis ja meeliülendav. Ja seda on olnud nende aastate jooksul tohutult palju. Heameel on selle üle, et Kuressaare linnas ja ka maal on palju seltskonnatantsu huvilisi, kelledest osa täiendavad oma tantsuoskust juba aastaid.

✍ 5. Mida saate oma tööga muuta?

Saame aidata inimestel paremaks muutuda. Tantsusamme ja -võtteid õppides paraneb inimeste käitumine ja omavaheline suhtlemine, harjutakse teiste inimestega arvestama. Tantsimine parandab rühti, koordinatsiooni ja muusika tunnetust, ka väljendusoskust. Usume, et oskus tantsida annab enesekindlust igal alal.

✍ 6. Kuidas kujutate oma tööd ette ideaalis?

Ideaalne oleks teha tööd oma saalis, kus saaks õpetada tantsu täiskasvanutele, lastele ja anda eraldi tunde ratastoolitantsijatele.

Tants on saanud üheks kõige progressiivsemaks tervisliku eluviisi vormiks. Tantsutreening ei ole ainuüksi füüsiline tegevus — tantsides vabastab inimene ennast kompleksidest ja emotsionaalsetest piiridest. Võib öelda, et tantsimine on üks viis avastada iseennast.

*„Tantsimine võib lahendada enamiku meie muredest,“
on öelnud legendaarne laulja James Brown*

Koja Kalender

Mis toimus

5.02 päeval käis SPI Kojas Päästeteenistuse meeskond. Esmalt kontrolliti, kas majas on täidetud kõik ohutusnõuded, seejärel tehti näitlik õppetund SPIK õuel. Nägime oma silmaga, mis juhtub, kui kastrulis on õli põlema läinud ja kui püüda tuld veega kustutada – tulekera, mis taevasse plahvas, oli tõeliselt aukartustäratav. Seega kõigile teadmiseks: parim vahend selliseks puhuks on tulekindel tekk, millega põlev kastrul katta. Kui tekki pole, katta kastrul esmalt märja käterätiga ja seejärel kaanega.

5.02 kl 19 SPIK saalis Sporditeemalise mälumängu teine voor, küsimuste ja tulemustega on huvilistel võimalus tutvuda SPIK kodulehel www.saarekoda.ee

Mis tulekul

Igal kolmapäeval kl 18 Allergialiidu Energeetiline võimlemine

8.02 kl 14 kohtumine Kuressaare politseinikega

8.02 kl 16.30 SPIK Üldkogu koosolek

13.02 kl 10.30 - 14 SPI Koja kaminasaalis Vaegkuuljate kokkusaamine

18.02 kl 18 Sõbrapäeva kohviõhtu. Külaliseks Andres Hanso, külakostiks slaidiprogramm Egiptuse reisilt. Osamaks 15.- tasuda 17.veebruariks. Info tel: 45 55 697, e-mail: saarekoda@hotmail.ee

 Õnnitleme!
12.02 Mai Saulep - 65

 Ootame kaastöid ja ettepanekuid

Toimetuse info:
Doris Peucker
 51 355 31
 doris66@hotmail.ee